

MINISTERUL EDUCAȚIEI
AL REPUBLICII MOLDOVA

CUM SĂ PREVENIM BULLYING-UL PRIN CREAREA UNUI MEDIU EDUCAȚIONAL BAZAT PE DIVERSITATE ȘI RESPECT

Psiholog – Sorina Petrica

**IMAGINEAZĂ-ȚI CĂ ÎNCEPI SĂ ÎNVEȚI O NOUĂ LIMBĂ STRĂINĂ.
PENTRU FIECARE ÎNTREBARE, BIFEAZĂ RĂSPUNSUL CARE ȚI SE POTRIVEȘTE CEL MAI MULT.**

- **Vei învăța mai bine dacă profesorul tău:**
 - Îți spune ce faci bine sau
 - Îți spune doar ce greșești?
 - **Vei învăța mai bine dacă:**
 - Te simți în siguranță lângă profesorul tău, sau
 - Îți este teamă că o să te lovească dacă faci vreo greșeală ?
 - **Vei învăța mai bine dacă te gândești că:**
 - Profesorul tău va fi lângă tine și te va sprijini când faci greșeli sau
 - Profesorul tău va ieși furios ca o furtună din cameră când faci greșeli ?
-

-
- **Vei dori să stai în compania profesorului tău când:**
 - Acesta este calm și înțelegător sau
 - Te critică mereu?
 - **Vei dori să înveți mai mult, dacă profesorul tău:**
 - Te laudă și îți spune cât de capabil ești sau
 - Îți spune că ești prost?
 - **Vei dori să îi spui profesorului tău că ai probleme, dacă te aștepți ca el:**
 - Să te asculte și să te ajute sau
 - Să se enerveze și să te pedepsească?
-

-
- Suntem mai motivați să încercăm, să învățăm din greșeli și să facem progrese, atunci când ne simțim sprijiniți de către cei din jurul nostru.
 - Dacă simțim teamă, devenim mai puțin motivați și mai neîncrezători.
 - Unii dintre noi vor deveni iritați și revoltați, alții vor deveni anxioși și asta va îngreuna învățarea.
 - Alții vor începe să creadă că sunt incapabili și vor renunța să mai încerce, devenind deprimați.
-

-
- Când copiii simt frică, își pierd motivația de a mai încerca.
 - Copiii învață cel mai bine atunci când se simt respectați, înțeleși, iubiți și protejați. Asta înseamnă căldură. Căldura este protecție fizică și emoțională.
 - Într-o atmosferă plină de căldură, copiii se simt protejați, chiar și atunci când greșesc. Ei au încredere în adulți, fapt care ajută la creșterea stimei lor de sine și a motivației de a încerca.
 - Ei învață importanța empatiei și a respectării emoțiilor celor din jur.
-

CUM CREĂM UN MEDIU BAZAT PE DIVERSITATE ȘI RESPECT?

- Oferiți un model pozitiv pentru copii - **pentru ca ei să fie respectuoși față de ceilalți, ei trebuie să fie tratați cu respect.**
 - Creați un mediu grijuliu, relaxat, favorabil și corect în care fiecare copil să se simtă acceptat și bine primit.
 - Recunoașteți punctele forte ale fiecărui copil și aveți încredere în capacitatea lui de a învăța.
 - Recunoașteți, consolidați și împărtășiți toate succesele cu clasa.
 - Implicați copiii în luarea deciziilor privind regulile și activitățile din cadrul clasei.
-

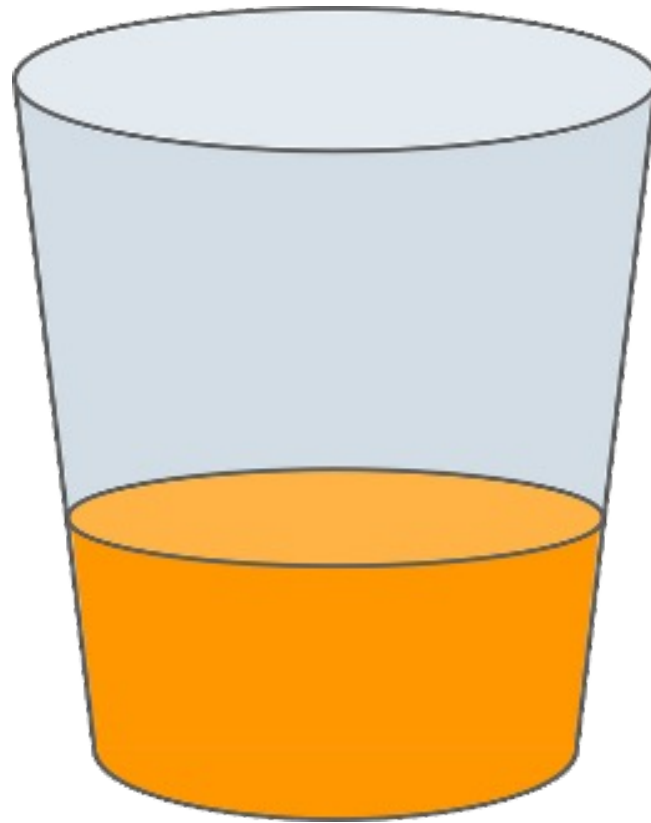
-
- Acordați timp și vorbiți cu fiecare copil în parte pentru a afla care sunt interesele, talentele, obiectivele sale, ceea ce îi place și ceea ce nu îi place.
 - Discutați regulile și consecințele clasei, astfel încât toți copiii să înțeleagă clar ce se așteaptă de la ei.
 - Atunci când greșesc, nu îi rușinați sau ridiculați niciodată.
 - Interacționați cu copiii în timpul momentelor de joacă/sau a momentelor nestructurate (de exemplu, participați împreună la un joc de fotbal). Copiii se bucură în mod natural de acest tip de interacțiune și îi ajută să dobândească încredere în ei. De asemenea, le arătați că aveți o „grijă” legitimă pentru nevoile lor.
 - Întâmpinați copiii când intră în clasă.
 - Asigurați-vă că toți copiii înțeleg ce se așteaptă de la ei.
-

FIECARE COPIL ESTE UNIC

- Oamenii care ne înconjoară au aspecte care sunt identice cu ale noastre și alte aspecte care îi fac diferiți de noi.
 - Uneori ni se întâmplă să ne uităm la oameni (inclusiv la noi înșine) prin niște ochelari care ne permit să vedem doar ceea ce ne place sau ceea ce ne seamănă sau ceea ce nu ne place sau ce ne face foarte diferiți.
-

CE LENTILĂ FOLOSIM CEL MAI DES?

- Imaginează-ți că ai în fața ta un pahar gol.
- Îți este foarte sete și cineva vine și îți aduce ceva de băut.
- Acea persoană îți umple paharul pe jumătate și te servește cu el.

CARE E PRIMUL LUCRU PE CARE L-AI OBSERVA?

- a) Am ceva de băut, oare ce gust va avea?
 - b) Am un pahar pe jumătate plin.
 - c) Am ceva de băut dar e pe jumătate gol și nu cred că o să mă satur.
-

-
- Dacă ai ales varianta **a)** înseamnă că ai ales să folosești deja **lentila curiozității**.
 - Dacă ai ales varianta **b)** înseamnă că te-ai antrenat foarte mult în a folosi **lentila optimistă** prin care vezi ceea ce se întâmplă bine într-o situație.
 - Dacă ai ales varianta **c)** înseamnă că te-ai antrenat în a folosi **lentila negativității** prin care vezi mai ușor ceea ce nu îți place într-o situație.
-

CEEA CE VEDEM ÎNTR-O SITUAȚIE ESTE FOARTE IMPORTANT PENTRU CĂ NE FACE SĂ NE SIMȚIM ÎNTR-UN ANUME FEL.

- Imaginează-ți că te uiți la pahar și îți spui : Hm... arată ca băutura mea preferată. Oare ce gust are?
 - Imaginează-ți că te uiți la pahar si îți spui „Asta e tot ce primesc? Mi-e atât de sete că nu cred că o să mă satur. Mai bine nu primeam nimic decât să primesc așa de puțin!”
-

IMPORTANT DE REȚINUT!

- Nu băutura te face să te simți fericit sau dezamăgit ci gândurile pe care le-ai avut în acea situație. În ambele situații există doar o jumătate de pahar de băut.
 - Faptul că această jumătate ți se pare un lucru bun sau rău, depinde de ce gândești tu.
 - Așa se explică de ce în aceeași situație doi oameni diferiți pot să se simtă diferit. Ei se uită la acea situație printr-o lentilă diferită. Această lentilă este dată de gândirea lor și de faptul că ei au experiențe de viață diferite.
-

EXPERIMENT

- [Link](#)

-
- Dacă folosim lentila *lucrurilor care nu ne convin*, vom scăpa din vedere aspectele care ar putea să ne placă dintr-o situație.
 - Dacă folosim *lentila lucrurilor care ne plac*, vom scăpa din vedere aspecte care ne deranjează și care sunt importante pentru noi.
 - Cea mai utilă este lentila curiozității. Atunci când ești curios presupui că nu ai încă o părere despre ceva și ai nevoie să experimentezi, să cunoști, să descoperi astfel încât să vezi în ce măsură îți place sau nu, dacă e de folos sau nu.
-

-
- Atunci când folosim lentila curiozității putem afla despre noi înșine și despre ceilalți lucruri pe care nu le putem vedea cu ușurință, care sunt mai ascunse în adâncimea ființei lor și care au nevoie de timp pentru a fi descoperite.
 - Pentru a descoperi cine ești tu sau cine este un alt copil ai nevoie de ochelarii curiozității. Când ești curios îți pui întrebări, cauți informații despre ceea ce te interesează, petreci timp și depui un efort.
-

DOUĂ ATITUDINI

- Atitudinea de expert
- Atitudinea de novice

EXPERTUL

- Știe deja, nu își mai pune întrebări
 - Folosește etichete, prejudecăți
 - Are toate răspunsurile
-

NOVICELE

- Nu știe nimic
 - Își pune întrebări
 - Caută răspunsuri
 - Este curios
-

CUM PUTEM SĂ NE CUNOAȘTEM ELEVII

Dați-le copiilor o foaie curată de hârtie și solicitați-le să noteze următoarele informații:

numele lor

ziua lor de naștere

cel mai bun prieten sau cei mai buni prieteni din clasă

programele lor preferate de televiziune

genul lor preferat de muzică

cântăreții sau grupurile lor preferate

interesele lor în afara școlii (de exemplu, ce le place să facă în weekend-uri sau în vacanțele școlare)

numele „animalelor lor de companie” și tipul de animal, pește sau insectă (de exemplu, câine, pisică, hamster)

prenumele părinților sau îngrijitorilor lor

unde le place să meargă în vacanță sau unde ar dori să meargă

echipa lor preferată de fotbal sau de rugby sau sportul preferat sau
distracția preferată

alimentele lor preferate

ce le displace cel mai mult

activitatea/subiectul lor preferat la școală

ideea lor pentru o excursie la școală/în clasă.

CE PUTEȚI FACE?

- Luați-vă timp să citiți toate răspunsurile copiilor. Vă puteți distra mult, amuzant prin implicarea clasei cu unele dintre răspunsurile lor, de ex. a spus că mâncarea sa preferată este budinca neagră? Al cui sport preferat este fotbalul? Cine are un șarpe de companie?
 - Adoptați simțul umorului și distrați-vă. Prin memorarea răspunsurilor lor puteți avea o conversație cu copiii la începutul zilei, în timpul recreației, după weekend, la începutul unui nou semestru, etc.
 - De exemplu, „*Ce mai face animalul tău de companie broscuța Oachi?*”, „*Văd că Rapid a pierdut din nou, Alex*», „*Pisica ta a avut pisoai Andrei?*”
 - Copiilor le place să știe că tu, ca profesor, ești interesat de ei ca persoană și nu doar ca elev. Ei vor respecta în mod natural interesul dvs. față de ei și vor răspunde la fel.
-

CREAREA UNUI SPAȚIU DE EXPRIMARE PENTRU FIECARE COPIL

Este important să aflați punctul de vedere al copiilor cu privire la școala și utilizarea regulilor școlare.

Nu toți copiii sunt în mod natural încrezători să vorbească sau să își exprime opiniile cu ușurință. Unii copii pot fi timizi sau inhibați, alții sunt extroverți.

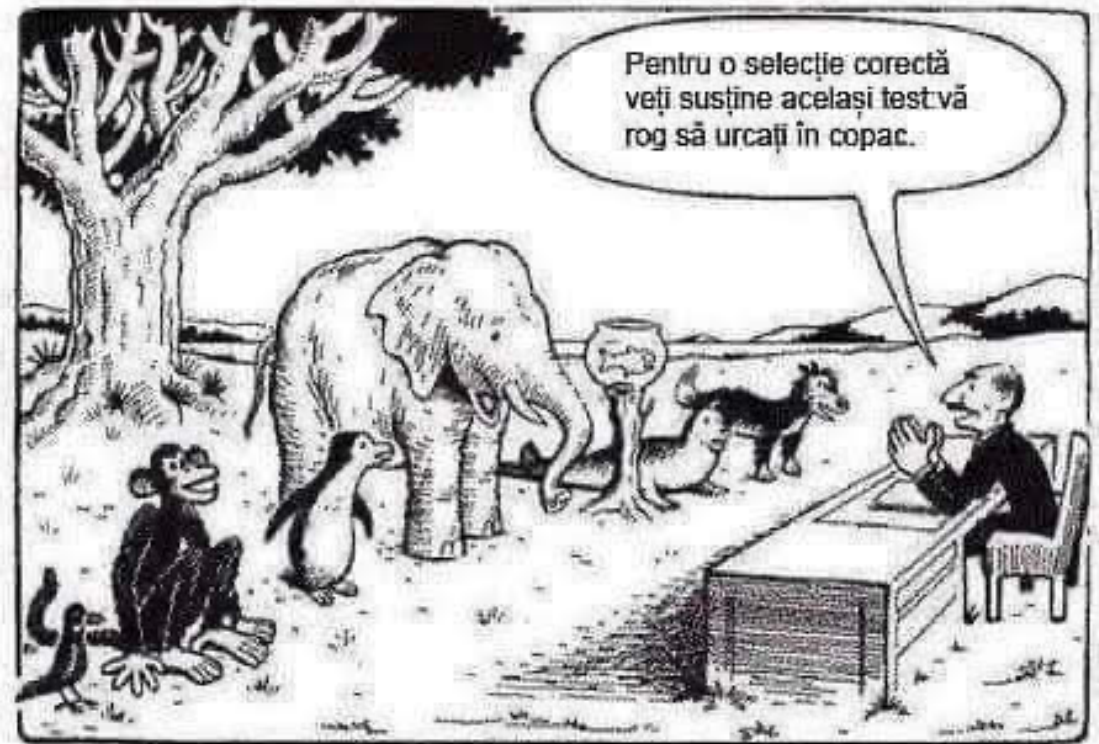
Unii copii se vor simți confortabil dându-și cu părerea imediat, alții pot avea nevoie de mult timp pentru a se gândi la ceea ce vor să spună.

Unii copii pot găsi chiar mai ușor să deseneze în timp ce vorbesc. Alții se pot simți suficient de încrezători să ne arate sau să demonstreze ce cred ei că a mers prost.

IMPORTANT

Fiți sensibili la mijloacele de comunicare preferate de copii și folosiți-le pentru a consolida relația!

RESPECTAȚI UNICITATEA FIECĂRUI COPIL

Sistemul nostru de învățămînt

„Fiecare om este un geniu, însă dacă ai judeca un pește prin capacitatea sa de a urca în copac, acesta va trăi toată viața crezând că este prost.”

Albert Einstein

RESPECTAȚI TEMPERAMENTUL FIECĂRUI COPIL

- Fiecare copil se naște cu un temperament.
- Fiecare dintre noi are un mod special în care percepe lumea din jur,
- Acest mod este înnăscut și care nu poate fi schimbat.
- Fiecare temperament are puncte tari și provocări.
- Temperamentul copilului influențează foarte mult modul în care acesta se comportă la școală.

CARACTERISTICILE TEMPERAMENTULUI

1. nivelul de activare comportamentală;
2. ritmicitatea;
3. deschiderea spre nou;
4. adaptabilitatea;
5. gradul de distractibilitate;
6. persistența;
7. intensitatea.

NIVELUL DE ACTIVARE COMPORTAMENTALĂ

- Unii copii sunt *hiperactivi*, vor tot timpul să alerge, să sară sau să se cațăre. Ei stau foarte greu liniștiți, chiar și la masă. Par să fie mereu în mișcare.
- Alți copii sunt *inactivi* și preferă activitățile liniștite, precum răsfoitul unei cărți, reviste sau realizarea unui puzzle.
- Există și copii care au un nivel de activare comportamentală undeva la mijloc între cele două extreme.

RITMICITATEA

- Unii copii au *ritmuri predictibile*. Li se face foame la intervale regulate de timp, se trezesc, adorm și merg la baie aproximativ la aceeași oră în fiecare zi.
- Alți copii au *schimbări de ritm*. Este posibil să le fie foame la amiază într-o zi și să nu le fie foame în după-amiaza zilei următoare. Ei se pot trezi foarte devreme luni, dar pot să doarmă până târziu marți.
- Alți copii au gradul de ritmicitate undeva între cele două extreme.

DESCHIDEREA SPRE NOU

- Unii copii *sunt deschiși la situații noi*. Ei zâmbesc străinilor, încearcă să se împrietenească cu grupuri noi de copii și să se joace cu ei, își fac ușor prieteni, adoră să încerce feluri noi de mâncare și să meargă în locuri noi.
- Alți copii *sunt reticenți la nou*. Ei se ascund sau sunt reci cu străinii, se integrează greu în grupurile noi de copii, resping felurile noi de mâncare și evită să meargă în locuri noi.
- Alți copii au reacții care pot oscila între cele două extreme.

ADAPTABILITATEA LA SCHIMBARE

- Unii copii se *adaptează repede* la schimbările de program, loc sau oameni. Ei pot să se obișnuiască cu o schimbare de program sau de profesor într-o zi sau două.
- Alți copii *se adaptează* mai greu. Se poate să treacă o lună pentru a se obișnui cu o schimbare de program sau cu un profesor nou.
- Alți copii au gradul de adaptabilitate situat undeva între cele două extreme.

GRADUL DE DISTRACTIBILITATE

- Atenția unor copii este ușor de distras. Se mută dintr-un loc în altul, în funcție de ceea ce văd sau aud în acel moment și termină foarte greu o sarcină de lucru deoarece atenția lor este mereu distrasă de alte lucruri. Dar când sunt triști sau dezamăgiți, este foarte ușor să le distragem atenția și să îi înveselim.
- Alți copii sunt greu de distras. Ei pot sta liniștiți să citească mult timp, însă atunci când sunt înfometați sau triști, este foarte greu să le distragem atenția.
- Alți copii au gradul de distractibilitate undeva între cele două extreme.

PERSEVERENȚA

- Unii copii sunt foarte perseverenți, nu părăsesc sarcina de lucru până când nu reușesc să o termine. Ei au un obiectiv în minte și continuă să lupte să îl atingă. Ei nu cedează în fața noilor provocări și nu este ușor să îi convingem să se oprească.
- Alți copii sunt mai puțin persistenți. Dacă cad, ei nu se mai ridică, dacă nu reușesc să facă repede un puzzle, își pierd interesul. Este foarte ușor să îi convingem pe acești copii să se oprească din ceea ce fac.
- Sunt și copii care au un grad de perseverență situat între cele două extreme.

INTENSITATEA

- Unii copii au *reacții emoționale foarte intense* în diferite situații și evenimente. Dacă au o dificultate în a realiza puzzle-ul, încep să țipe și să arunce piesele. Ei își exprimă tristețea și furia într-un mod foarte intens, dar același lucru se întâmplă și cu sentimentul de fericire. Ei plâng tare când sunt supărați și râd cu gura până la urechi când sunt fericiți. Știm mereu care sunt sentimentele lor.
- Alți copii au *reacții liniștite*. Când sunt supărați, plâng liniștit, când sunt fericiți, zâmbesc fără zgomot. Este dificil să știm care sunt sentimentele acestor copii.
- Există și copii care au reacții emoționale situate undeva între cele două extreme.

DE CE CONTEAZĂ TEMPERAMENTUL

Temperamentul copiilor are o influență puternică asupra *integrării lor în mediul școlar*. Unii copii vor găsi noul mediu interesant și palpitant, se vor adapta repede la noile rutine și se vor bucura să își facă noi prieteni.

Alții vor găsi noul mediu stresant, vor avea nevoie de timp să se adapteze la noile rutine și le va fi dificil să își facă prieteni noi.

Deși nu este posibil să schimbăm temperamentul unui copil – de exemplu, de a face un copil activ dintr-unul inactiv - *putem identifica punctele forte ale fiecărui copil* pentru a le încuraja. De asemenea, *putem identifica provocările fiecărui copil* și putem crea un mediu favorabil, care să îi permită fiecărui copil să reușească să facă față situațiilor cu care se confruntă.

Asemănările și deosebirile dintre temperamentul unui copil și cel al cadrului didactic pot afecta foarte mult relația dintre ei.

De exemplu:

Dacă adultul este o persoană care nu este foarte activă. Acestui adult îi place să stea în casă, să citească în liniște și să asculte muzică în surdina.

-
- Ce se întâmplă în cazul în care acest adult lucrează cu copii cu un nivel ridicat de activare comportamentală?
 - Ce se va întâmpla în cazul în care acești copii sunt ținuti doar în clasă, nu le se respectă pauzele și se așteaptă de la ei să stea liniștiți?
-

-
- Adulții care recunosc diferența temperamentală vor fi dispuși să își ajusteze așteptările și să găsească modalități de a satisface nevoile copilului.
 - Adulții care nu își dau seama că, în spatele comportamentului unui copil ar putea fi anumite diferențe temperamentale, vor crede că copilul are o „problemă”.
-

UTILIZAREA LAUDEI

- Copiilor le place să știe când se descurcă bine și apreciază să li se spună acest lucru.
 - Uneori este potrivit să „lăudați” un copil într-o situație individuală. Alteori, este mai bine în situații cu întreaga clasă.
 - Depinde pentru ce lăudați copilul (și/sau întreaga clasă): pentru efortul depus, pentru o activitate extrașcolară, pentru că a marcat trei goluri într-un meci de fotbal școlar sau pentru că a cântat bine la pian).
 - Utilizarea selectivă a laudei este una dintre cele mai bune și cele mai eficiente arme din arsenalul unui profesor.
 - Folosită corect și aplicată în mod corespunzător, lauda îi poate face pe copii să se simtă foarte bine în pielea lor.
-

CONDIȚII CARE ASIGURĂ EFICIENȚA MESAJELOR DE LAUDĂ

- Mesajul să fie perceput ca fiind **sincer și să fie formulat specific.**
 - Mesajul **să se centreze pe aspecte care sunt în controlul copiilor** (stă în puterea lor să le schimbe).
 - Mesajul **să transmită standarde realiste și care pot fi atinse** (în conformitate cu nivelul lor de dezvoltare).
-

MESAJE CARE PUN ACCENTUL PE EVALUAREA PRIN COMPARAȚIE CU PERFORMANȚELE CELORLALȚI „EȘTI CEL MAI BUN, AI TERMINAT PRIMUL...”

- Comparația socială este o sursă de întărire a motivației atâta timp cât copiii își mențin statutul de copii care termină primii sau care au performanțe foarte bune. În situațiile care nu implică competiția, copiii care primesc frecvent acest tip de mesaj de laudă își pierd motivația. În plus, copiii obișnuiți să își evalueze performanțele prin raportare la ceilalți nu învață abilitatea de a face față unui eșec (nu învață să piardă). În situația de pierdere, motivația de a mai face acel lucru scade foarte mult.
 - Comparația socială învață copiii că obiectivul principal este „*cine câștigă primul*” (poziția de competiție), și nu învățarea și exersarea abilităților pentru a se descurca mai bine. Când copiii au ca obiectiv să iasă primii, ei își pierd motivația internă pentru sarcina respectivă: o activitate devine interesantă pentru ei doar în măsura în care le permite să-le demonstreze celorlalți, că ei sunt „cei mai buni”.
 - Preocuparea de a-și menține statutul *de cei mai buni* conduce la evitarea situațiilor provocatoare care sunt importante oportunități de învățare. Asumarea riscului și implicarea în activități noi, cu potențial de învățare, necesită să ai abilitatea de a face față eșecului. **Comparația socială nu pregătește copiii pentru a face față eșecului.** În loc să învețe din greșeli, acești copii răspund la situația de eșec prin neajutorare.
-

MESAJE DE LAUDĂ CU FOCUS PE PERSOANĂ „ EȘTI DEȘTEPT!”

- **Elevii devin mult mai precauți și evită provocările și situațiile noi, nefamiliare.** Altfel spus, evită să mai facă ceva care i-ar putea aduce în situația de eșec și la pierderea evaluării pozitive pe care au primit-o.
 - **Primesc mesajul că inteligența sau talentul este o trăsătură pe care ori o ai, ori nu o ai.** Inteligența este văzută ca fiind ceva înnăscut, care nu se schimbă. În consecință, ei se simt neputincioși în condiții de eșec gândind că: „ *dacă greșești, înseamnă că nu ești inteligent*”. Această teorie asupra inteligenței (că este fixă și nemodificabilă) influențează capacitatea lor de a învăța și de a face față eșecului. Copiii care adoptă o astfel de teorie își văd propria performanță ca pe un indicator al unei trăsături stabile, înnăscute.
 - **Privesc eșecul ca pe un semn al unei inteligențe scăzute și sunt mult mai puțin dispuși să accepte sarcini și situații viitoare care implică un anumit grad de risc.** Toate aceste lucruri înseamnă de fapt mult mai puține oportunități de învățare și dezvoltare și mult mai multe șanse de învățare a neputinței. Copiii care cred în maleabilitatea inteligenței sunt mult mai predispuși să vadă eșecul ca pe o oportunitate de învățare.
 - **Au tendința de a se comporta contrar etichetei aplicate.** Specialiștii în comunicarea eficientă cu copiii arată că mesajul de laudă care oferă o evaluare a persoanei (chiar dacă este pozitivă) îi declanșează copilului o stare de disconfort. Tendința naturală a copiilor este de a respinge mesajul primit sau de a se comporta contrar etichetei aplicate, pentru a dovedi contrariul celor afirmate de adult.
 - **Manifestă o tendință crescută de a renunța la sarcinile care urmează unui eșec.**
 - **Înregistrează rezultate/performance slabe după o situație de eșec.**
 - **Sunt predispuși să interpreteze greșit modul în care s-au descurcat la o sarcină.**
-

CUM SE EXPLICĂ ACESTE EFECTE?

- Când transitem mesaje de laudă pe abilitate generală (ești deștept), **copiii își schimbă focusul de pe învățare pe ideea de a arăta bine în ochii celorlalți și de a primi apreciere.**
 - Copiii lăudați pe inteligență doresc să-și păstreze dovada că ei fac lucrurile bine și nu fac greșeli. Deși inițial sună bine, în esență este contraproductiv. Copiii care primesc mesaje de laudă pe inteligență au tendința de a evita situațiile mai dificile și provocatoare și preferă implicarea în sarcini ușoare care nu îi determină să își asume riscul de a greși.
 - Mesajele centrate pe inteligență fac copiii să fie foarte interesați de poziția lor comparativ cu ceilalți (primul, al doilea etc.) și mai puțin de învățarea modului în care pot să își îmbunătățească performanțele viitoare.
-

FORMULAȚI MESAJE ASUPRA COMPORTAMENTULUI, ȘI NU ASUPRA PERSOANEI

- Mesajul de laudă general (asupra persoanei) conduce la **autocritică sau la încercarea de a sabota performanța viitoare pentru a rezolva discrepanța care apare între mesajul de laudă și convingerile personale despre sine.**
 - Un mesaj de laudă centrat pe aspecte specifice ale performanței nu oferă posibilitatea apariției discrepanței între ce aude copilul despre el și ce crede el despre el.
 - În funcție de modul în care au învățat să se perceapă (cât de capabili, competenți sunt), copiii acceptă lauda care este în concordanță cu părerea lor despre sine și resping mesajele discordante.
 - Mesajele oneste date pe comportament și rezultate – care sunt evidente pentru copil , pot să întărească motivația intrinsecă.
-

OFERIȚI MESAJE CARE SĂ SUBLINIEZE ASPECTE CARE STAU ÎN CONTROLUL COPIILOR DE A LE SCHIMBA (EX.: EFORTUL DEPUȘ, STRATEGIA FOLOSITĂ), ȘI NU INTELIGENȚA SAU ABILITATEA LOR.

- Este de preferat să lăudăm copiii pentru lucruri pe care ei le pot în mod evident **schimba**, cum ar fi *efortul depus* sau *strategia folosită*.
 - Copiii care sunt lăudați pentru efort „***Ai ales o cale foarte bună de a rezolva această situație***”:
 - preferă sarcinile dificile și le văd ca oportunități de învățare;
 - sunt mult mai preocupați să învețe noi strategii de succes și să își îmbunătățească performanța;
 - atribuie rezultatele slabe investiției slabe de efort.
-

ASPECTE CARE POT DETERIORA RELAȚIA CU ELEVII

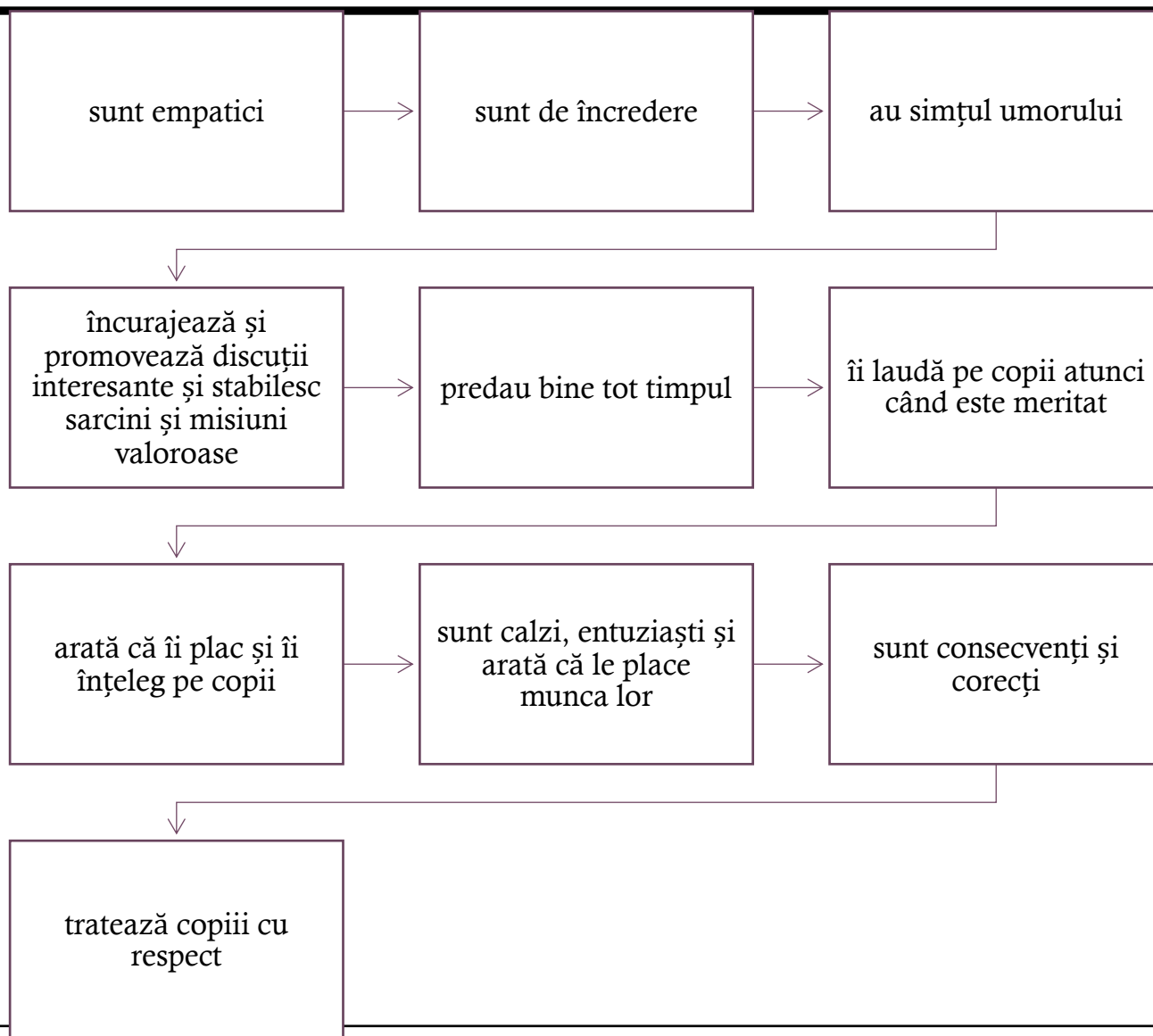
- Nu strigați și nu ridicați vocea inutil. Este o regulă bună să nu strigați niciodată, cu excepția situațiilor de urgență (de exemplu, incendii).
 - Nu victimizați și nu loviți niciodată un copil din niciun motiv. Păstrați-vă calmul chiar și în cele mai dificile situații.
 - Nu atribuiți comportamentul nepotrivit unor cauze nerealiste (de exemplu, „Ești exact ca fratele tău mai mare, Adam, și nici el nu s-a comportat bine niciodată”, „Nu sunt surprins de comportamentul tău având în vedere unde locuiești și starea familiei tale”, „Vei avea aceleași probleme ca sora ta, Sonia”).
-

-
- Nu rupeți lucrările copiilor în fața lor sau a colegilor lor colegilor de clasă, oricât de slabă ar fi aceasta. Sugerați-le să o ia de la capăt din nou și acordați-le timp să facă acest lucru.
 - Nu vă certați cu părintele (părinții) sau cu îngrijitorul (îngrijitorii) lor în clasă, la vederea sau auzul copilului sau al colegilor săi de clasă.
 - Nu etichetați copiii în fața colegilor de clasă. De exemplu, a numi un copil „huligan” poate să conducă la faptul că acel copil va fi mai predispus să se comporte ca un „huligan” în viitor, termenul poate deveni un termen de batjocură în cadrul clasei și poate chiar „se întoarce împotriva” profesorului care l-a folosit.
-

IMPORTANT!

Acordați o atenție deosebită modului și locului în care discutați cu elevii. Multe dintre discuțiile și abordările disciplinare ar trebui să fie făcute în privat.

CE ÎI FACE PE PROFESORI MAI PLĂCUȚI DIN PERSPECTIVA ELEVILOR?

CE ÎI FACE PE PROFESORI MAI PLĂCUȚI DIN PERSPECTIVA ELEVILOR?

creează un
sentiment de
„libertate” în clasă

ascultă opiniile
copiilor lor și
acționează în
consecință

își variază stilurile
de predare și în
moduri interesante

pot râde de ei înșiși
(pot vorbi despre
greșelile lor)

MANIERELE ȘI RESPECTUL COPILOR

Recunoașteți și întăriți întotdeauna când un copil demonstrează bune maniere.

Încurajați copiii să îi trateze pe ceilalți cu respect prin modelarea comportamentului dorit.

Informați copiii cu privire la importanța de a-i trata pe ceilalți la fel cum le place lor să fie tratați.

Jucați diverse situații de rol pentru a demonstra răspunsurile adecvate.

Ajutați la dezvoltarea abilităților sociale ale copiilor. Manierele nu fac doar o impresie bună asupra celorlalți, ci ne fac și să ne simțim bine cu noi înșine.

Stabiliți o politică de politețe pentru bunele maniere de bază .

Învățați-i pe copii importanța de a arăta respect față de ceilalți.

Scrieți note de mulțumire.

PROGRAMUL SUPER COLEG

INTERVENȚIE COMPORTAMENTALĂ LA CLASĂ – JOCUL „POT FI UN SUPER COLEG”

- Definiți împreună cu copiii care sunt comportamentele unui SUPER COLEG.
 - Pe un panou se pun fotografiile tuturor copiilor din clasa.
 - De fiecare dată când un copil face un comportament din categoria comportamentelor de SUPER COLEG învățătoarea îi va pune în dreptul fotografiei lui o steluță
 - La finalul săptămânii fiecare copil care va avea cel puțin patru steluțe va primi diploma de SUPER COLEG
-

POT FI UN SUPER COLEG

Includ în joc orice coleg care a fost lăsat pe dinafară	
Vorbesc și să mă joc cu toți colegii mei	
Când cineva se comportă neprietenos cu un coleg merg să cer ajutorul unui adult	
Spun persoanei care se comportă neprietenos să se oprească pentru că nu e bine ceea ce face.	
Scot un coleg dintr-o situație de bullying spunându-i „Haide cu mine, avem nevoie de tine în joc”	
Am grija ca mâinile si picioarele să nu rănească pe nimeni	
Vorbesc politicos cu colegii mei: spun te rog frumos când doresc ceva, spun mulțumesc, spun pardon când vreau să trec și cineva stă în calea mea spun îmi pare rău când am rănit fără să vreau	
Spun colegilor ce îmi place la ei	

Diploma de Super coleg

Se acordă această diploma elevului
pentru efortul de a se comporta ca un Super coleg.

În această săptămână el/ea a făcut
următoarele comportamente prietenoase față de colegii săi:

- 1.
- 2.
- 3
- 4
- 5

Data:

ABILITĂȚILE CADRULUI DIDACTIC DE A-ȘI GESTIONA CLASA DEPIND DE CALITATEA RELAȚIEI SALE CU COPIII.

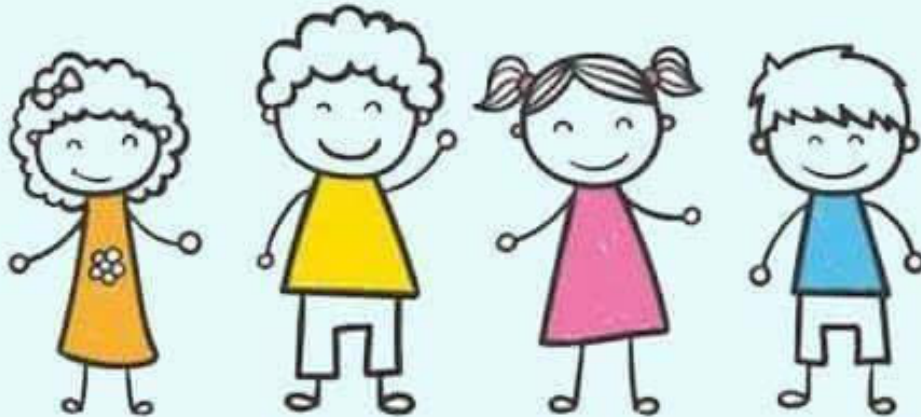
- Este esențial să începeți cu o clasă nouă în mod corect prin construirea unor relații pozitive și respectuoase de la început.
 - În timp, un profesor trebuie să construiască încredere cu copiii, deoarece aceasta stabilește baza pentru gestionarea comportamentului și a schimbării.
 - Fundamental pentru succes este construirea unor relații puternice cu copii, creînd astfel o legătură afectuoasă, loială și respectuoasă.
 - Acest lucru formează o bază solidă de la care poate avea loc schimbarea comportamentală.
 - Prin acceptarea și grija față de toți copiii din clasă, copiii vor câștiga respect din partea profesorului lor.
-

DON'T COMPARE
your child to others.

There's no comparison
between the sun and the moon.

They shine when
it's their time.

DE REȚINUT!
